

VIJEĆE EUROPE

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

PREDMET GASHI PROTIV HRVATSKE

(Zahtjev br.32457/05)

PRESUDA

(pravična naknada)

STRASBOURG

9. listopada 2008.

*Ova će presuda postati konačnom pod okolnostima utvrđenim u članku 44.
§ 2. Konvencije. Može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.*

U predmetu Gashi protiv Hrvatske,

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući u vijeću u sastavu:

Christos Rozakis, *predsjednik*,

Nina Vajić,

Anatoly Kovler,

Elisabeth Steiner,

Khanlar Hajiyev,

Dean Spielmann,

Sverre Erik Jebens, *suci*,

i André Wampach, *zamjenik tajnika Odjela*,

nakon vijećanja zatvorenog za javnost 18. rujna 2008. godine,

donosi sljedeću presudu koja je usvojena tog datuma:

POSTUPAK

1. Postupak u ovom predmetu pokrenut je na temelju zahtjeva (br. 32457/05) protiv Republike Hrvatske kojega je hrvatski državljani, g. Shani Gashi ("podnositelj zahtjeva") podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Konvencija") dana 4. kolovoza 2005. godine. Podnositelj zahtjeva umro je u tijeku postupka. Njegova supruga, gđa Katica Gashi izrazila je želju nastaviti sa zahtjevom i u svoje ime i u ime svojega maloljetnoga sina, Edona Gashija.

2. U presudi donesenoj 13. prosinca 2007. godine („glavna presuda“) Sud je presudio da su domaće vlasti, poništivši kupoprodajni ugovor za stan u Puli zaključen između podnositelja zahtjeva i Općine Pula, povrijedile pravo podnositelja zahtjeva na mirno uživanje njegovoga vlasništva (vidi predmet *Gashi v. Croatia*, br. 32457/05, 13. prosinca 2007.).

3. Udovica i sin podnositelja zahtjeva potražuju na temelju članka 41. Konvencije 32.634,77 eura (EUR) na ime materijalne štete i 35.000 EUR na ime nematerijalne štete. Nadalje potražuju 12.593 hrvatskih kuna (HRK) na ime troškova i izdataka.

4. Budući da pitanje primjene članka 41. Konvencije nije bilo spremno za odluku, Sud ju je pridržao i pozvao Vladu i podnositelja zahtjeva da u roku od tri mjeseca dostave svoja pisana očitovanja o tome pitanju i, posebice, da obavijeste Sud o nagodbi koju bi moguće bili sklopili (*ibid.*, st. 49. i točka 4. izreke).

5. I podnositelj zahtjeva i Vlada dostavili su očitovanja.

PRAVO

6. Članak 41. Konvencije propisuje:

"Ako Sud utvrdi da je došlo do povrede Konvencije i dodatnih protokola, a unutarnje pravo zainteresirane visoke ugovorne stranke omogućava samo djelomičnu odštetu, Sud će, prema potrebi, dodijeliti pravednu naknadu povrijeđenoj stranci."

A. Šteta*1. Materijalna šteta*

7. Udovica i sin podnositelja zahtjeva potražuju iznos od 32.634,77 EUR na ime materijalne štete. Tvrde da je tržišna vrijednost dotičnoga stana bila 7.300 HRK po kvadratnom metru i da gornji iznos u eurima odgovara vrijednosti stana.

8. Vlada je ponudila isplatiti udovici i sinu podnositelja zahtjeva 7.300 HRK po kvadratnom metru dotičnoga stana, za što smatraju da odgovara njihovoj procjeni tržišne vrijednosti.

9. U odnosu na tvrdnje stranaka Sud udovici i sinu podnositelja zahtjeva dosuđuje zajedno iznos od 32.634,77 EUR uz sve poreze koji bi mogli biti zaračunati na taj iznos, na ime materijalne štete.

2. Nematerijalna šteta

10. Udovica i sin podnositelja zahtjeva također potražuju iznos od 35.000 EUR na ime nematerijalne štete. Tvrdi da je domaći postupak za poništenje dotičnoga kupoprodajnog ugovora podnositelju zahtjeva uzrokovao težak stres, koji je doveo do pogoršanja njegovoga zdravlja i konačno do njegove smrti.

11. Sud smatra da nema nikakve uzročne veze između potraživane naknade štete i utvrđene povrede. Stoga odbija zahtjev za naknadu nematerijalne štete.

B. Troškovi i izdaci

12. Udovica i sin podnositelja zahtjeva nadalje potražuju iznos od 9.638 HRK na ime troškova i izdataka nastalih pred Sudom i 2.955 HRK na ime troškova i izdataka pred domaćim sudovima.

13. Prema sudskoj praksi Suda, podnositelj zahtjeva ima pravo na naknadu svojih troškova i izdataka samo ukoliko je dokazao da su oni stvarno i nužno nastali i da su bili razumni s obzirom na iznos. U ovome predmetu, uzevši u obzir informacije koje posjeduje i naprijed navedene kriterije, Sud smatra da udovica i sin podnositelja zahtjeva imaju pravo na troškove i izdatke nastale i pred domaćim sudovima i pred Sudom. Sud smatra razumnim dosuditi im iznos od 1.750 EUR s oba osnova, uz sve poreze koji bi mogli biti zaračunati na taj iznos.

C. Zatezna kamata

14. Sud smatra primjerenim da se zatezna kamata temelji na najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke uvećanoj za tri postotna boda.

IZ TIH RAZLOGA, SUD JEDNOGLASNO

1 Presuđuje

(a) da tužena država treba, u roku od tri mjeseca od dana kad presuda postane konačnom u skladu s člankom 44. stavkom 2. Konvencije, isplatiti zajedno udovici i sinu podnositelja zahtjeva slijedeće iznose koje treba pretvoriti u domaću valutu tužene države prema tečaju važećem na dan namirenja:

- (i) 32.634,77 EUR (trideset dvije tisuće i šesto trideset četiri eura i sedamdeset sedam centi) uz sve poreze koji bi mogli biti zaračunati, na ime materijalne štete;
- (ii) 1.750 EUR (tisuću sedamsto pedeset eura) uz sve poreze koji bi mogli biti zaračunati, na ime troškova i izdataka;

(b) da se od proteka naprijed navedena tri mjeseca do namirenja na naprijed navedeni iznos plaća obična kamata prema stopi koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećana za tri postotna boda;

5. *odbija* jednoglasno ostatak zahtjeva za pravednu naknadu.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 9. listopada 2008. godine u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

André Wampach
zamjenik tajnika

Christos ROZAKIS
Predsjednik